

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slov. petje na naših gimnazijah.

Na c. kr. gimnazijah v Celju in v Mariboru velja pravilo, da je za učence vsako nedeljo in o vsakem prazniku skupna služba božja. Pri njej pa se seveda poje; poprej kedaj se je pelo samo latinski, pozneje tudi že nemški in delj časa sem se je tudi še uvrščevalo slovensko petje.

Ker so slovenski dijaki v večini, je to le naravno in ker ste ravnateljstvi uvideli, da bi v tem, kedaj se v katerem jeziku poje, utegnili priti do neredov, ste vrsto petja sami določili. V Celju se poje eno nedeljo samo latinski, drugo nemški, tretjo pa slovenski in tako gre vrsta celo leto naprej. V Mariboru je red sicer nekaj drugačnji, a krivica se ne godi po edinim jezikom, najprej jo trpi še morebiti slovenski; da je ne trpi nemški jezik, to vemo, pa nimamo tudi nič zoper to. Nam je samo prav, da se le tudi slovenski poje.

Dosehmal bilo bi vse dobro in človek bi sodil, da bi se ne mogel z leha kdo na tem spodtekniti. Ali izgodilo se je to, to pa ne od vročekrvne mladine. Nihče drug, ko mestni starešine v Celju so našli to zimo ka-li, da se godi nemški cerkvi v Celju v tem huda krivica, ker se poje v njej vsako tretjo nedeljo slovenski.

Župan je torej brž to prepovedal in ker se c. kr. ravnateljstvo ni hotelo tej čudni prepovedi udati, ni več pustil gimnazijcev v cerkev, morali so službo božjo torej preseliti v cerkev gostoljubnih oo. kapucinov. Ali do nje je pot dalnja in treba jim je iti čez most Savinje, to pa je izlasti po zimi neprijetno. Vrhu vsega pa so na to še nekateri ultranemški petelinje silen krik zagnali, češ, da je v oni cerkvi velika nesnaga in Bog vedi, kaj še vse. Nemški očetje bi svojih sinčkov ne smeli vanjo pustiti. To vse seveda po krivem.

C. kr. ravnateljstvo je hotelo vsemu konec storiti ter se je obrnilo do vlč. g. opata s proš-

njo, da prepusti mestno župnijsko cerkev gimnazijcem za njih službo božjo. Toda vlč. gosp. opat je prošnjo odbil iz uzrokov, katerih mi ne vemo in si jih tudi ne moremo vmisliti. Da gimnazijci s svojo službo božjo ne bi motili redne farne službe božje, to je gotovo, kajti ta se začne v jutro ob 6 uri in je celo gotovo vselej že pri koncu, preden se začne služba božja gimnazijcev. Le ta se vrši po celem kršč. svetu med osmo in deveto uro, tedaj pa se še tudi pozno sv. opravilo ne začenja.

Po takem se pač ni bilo bati motenja redne službe božje. Drugih ovir, taci, ki bi se ne mogle odvrniti, ako je le kaj dobre volje, mi ne poznamo in sodimo, da jih tudi vlč. g. opat ne pozna. Čemu se je tedaj prošnja c. kr. ravnateljstvu bila odbila? Mi sicer ne vemo, pa menimo, da tiče te ovire samo v mestnem starešinstvu in to nima, hvala Bogu, nobene oblasti čez slov župnijsko cerkev. Na nj za to ni bilo treba jemati ozira.

Le prav je za to pa storilo c. kr. ravnateljstvo, da se je še do preč. škofijstva obrnilo. Da tega ni zastoj storilo, to smo že v našem zadnjem listu povedali. Z njegovo modro odločbo je sedaj cela neljuba stvar pač pri srečnem koncu.

Čudi pa se v tem vendar-le človek in vpraša se negotov: Kako je mogoča taka nestrpljivost, to pa še pri starešinstvu v katerem ne sedé kaki mladiči, ampak resni možje? Naj se ali le držé za Nemce ali pa so v resnici Nemci, nič nam ne gre v glavo, da stojé ti možje na tako nizki stopinji in sicer čisto navadne omike, kakor so jo v tem razodeli svetu. Ne, po takem nam bo pač treba, da vselej ločimo nemško omiko pa može, na katerih se kaže. Kakor se na Nemcih v Celju razodeva v tej čudni razpravi, taka pač ne zasluži imena, da je omika. Mi imamo o njej drugo misel in ne maramo, da tudi vsi pravi Nemci ne bodo take veseli.

Bodi pa to, kakor že koli, toliko smemo reči, da želimo istinito: Bog varuj slov. ljudstvo take omike ter za-njo ne zavidamo Nemcev.

Ces. Rud. sadjerejsko društvo za spodnji Štajer.

Redni občni, spomladanski zbor je imelo sadjerejsko društvo letos dne 9. maja meseca popoludne po večernicah; udeležilo se ga je okolu 70 kmetovalcev in raznih drugih stanov.

Ravnatelj društveni, g. dr. Gustav Ipavc, izraževaje svojo zadovoljnost nad obilno udeležbo in živim zanimanjem za sadjerejo, otvori zborovanje in navzočne s kratkimi besedami prav prijazno nazdravlja ter jih vabi na marljivo sodelovanje na važnem sadjerejskem našem polju.

Iz predsednikovega in tajnikovega pročila pa povzamemo važniše točke: V pretečenem letu je društvo zborovalo a) odbor 24. marca, 9. junija in 19. novembra b) občna zborovanja bila dva in sicer 10. maja v Št. Juriju in 27. decembra v Šmarju.

Posamezne obravnave v teh shodih so se sicer vsakokrat ali natančno, ali pa bolj skrajno objavljale, zato naj tu sledé le važniši sklepi ali obravnave. Po odborovem sklepu od 24. marca minolega leta so se naročile podobe sadja, da se ležje spoznavajo plemena. Za l. 1885 se je sklenilo prirediti sadno razstavo v Št. Juriju, a ker društvo ni dobilo pri osrednjem odboru c. kr. kmetijske družbe v Gradcu nobene podpore in po uplivu poslednje tudi druge oblasti niso ničesar privolile, morala se je razstava za minulo leto opustiti.

Nasvetoval pa nam je osrednji odbor c. kr. kmetijske družbe, naj se društvo udeleži regionalne razstave v Mariboru, kar je pa odbor po svojem sklepu opustil iz merodajnih vzrokov.

V odborovi seji dne 19. novembra l. l., h kateri se je poklical tudi g. Klenart, kot obče poznan izvedenec, strokovnjak v sadjereji iz Gradca, se je sadje doposlano iz raznih krajev Spod. Štajerja, imenovalo s pravimi imeni ter so se zaznamovale tiste vrste, katere bi utegnile za naše kraje najvažniše biti z ozirom na rodovitnost in na hasek, ki ga donašajo.

Odbor se je odločil za 12 jabelčnih in 10 hruševih plemen v širšem obsegu. Ker je skušnja pokazala, da je dosedanji Štefanijin vrt za društvene namene premajhen, si je društvo priredilo še jeden vrt, ki meri okolu 1100 kvadratnih sežnjev.

Na predlog gosp. Fr. Lenčeka z Blance se okrajnemu sadjerejskemu vrtu v Sevnici dovoli od društva 30 glđ. podpore, ki se je tudi izplačala. Po odborovem sklepu se je društvo tudi obrnilo na vse okrajne zastope društvene okroga s prošnjo in priporočilom, naj se

v vsakem okraju ustanovi po jeden večji sadjerejski okrajni vrt, katero podvzetje hoče društvo vsestransko podpirati po svoji moči. Društvo je na uložene prošnje po hvalevrednem prizadevanju odbornika g. M. Vošnjaka, državnega in deželnega poslanca, dobilo lepo podporo od raznih strani.

V letošnji spomladi je društvo razposlalo 10.000 divjakov jabelčnih in hruševih in za cepljenje teh potrebno število cepičev. Požlahtnjenih jabelčnih in hruševih drevesec se je razposlalo 14.000. Na novo smo zasadili 4000 divjakov in dosedaj se je požlahtnilo okolu 3000 divjakov. Jabelčnih in hruševih peček v prsti pomešanih se je posejalo, brž, ko je sneg zginil in se je zemlja malo osušila, dva precejšnja zaboja.

Društvu je od začetka do sedaj pristopilo 426 udov; med temi je 18 ustanovnikov, drugi so letniki. Od zadnjega občnega zbora 17. decembra 1885 do sedaj je društvenino za tekoče leto odrajtaló 54 letnikov. Iz blagajnikovega poročila povzamemo, da je po odbitih velikih stroških za najem novega vrta, prekopavanje itd. še v blagajnici 175 gold. 64 kr. gotovine. V pregledovalca računov se volita g. Fr. Kartin, trgovec in g. T. Grah, učitelj.

Temu sledi govor o sadjereji in trtoreji gospoda J. Rupnika, nadučitelja v Št. Lovrencu pod Prežinom. Jako poučljivo in zanimivo prednašanje, katero je pojasnjeval s šibicami in trtami, ki jih v ta namen seboj prinesel prirezovaje in odrezovaje jih, obsegalo je te-le glavne točke: 1. Kako je v drevesnici drevesa odgojevati? 2. Okrajšanje srčne ali glavne koreninice in debla. 3. Cepljenje s priklado. z okom, s spečim in živim okom. 4. Pomlajenje starih dreves. 5. Precepljenje dreves. 6. Kako se onemogla in zanemarjena drevesa zopet okrepcjajo.

O trtoreji je g. govornik obravnaval te-le točke: 1. Vzrejevanje trsa na gredici. 2. Cepljenje spomladi. 3. Cepljenje na zeleno mladiko z zelenim cepičem — od 15. maja do 15. jun.

Ta jako praktično zastavljen govor je zanimal gospoda kakor kmeta. Na razna stavljenja vprašanja je g. Rupnik prav prijazno in podučljivo odgovarjal in pojasnjeval. — Hvala mu! Zavoljo prošlega časa so se predlogi in posvetovanje radi prihodnje udeležbe pri razstavah morali preložiti na prihodnjič.

V Št. Juriju na juž. žel.

Val. Jarc, tajnik.

Gospodarske stvari.

Konjereja pa vzboljševanje pašnikov.

Po „Konjereju“.

Naj konjereja prospava, treba je pred vsem, da skrbimo za primeren živež, kajti malo

izdajo najbolji žrebci in izvrstne kobile, ako je živež njih zaroda pomanjkljiv. Anglež pravi: „V ovsenem žaklju tiči plemenitost“, t. j. v pravem živežu je uspeh vzreje. Vsak vé, da zobanje samo ne zadostuje za vzrejo konjev in da je živež primerno sestavljati in ravno pri tem je paša neizogibna. Da se zdrži želodec zdrav ter da žrebe dobro prebavlja, za to dela paša izvrstno. Ker je pa želodec najvarniša podlaga krepkemu organizmu, razvidi se lahko, da se paša nikakor ne sme zanemariti.

Toda vsaka paša pomaga ravno tako malo, kakor je seno z vsacega travnika enako vredno. Vselej pride na to, da je dobrih, redivnih trav obilo na pašniku ali na senožetu. Treba je tedaj skrbeti za to, da raste taka trava v obilni meri. Kar je na nje močvirnih prostorov, ali pa z biljem prerasenih, te je treba izsušiti in potem skrbeti, da se voda lahko napelje, kedar bi je o letni vročini bilo treba. Mesta, ki so višja, je treba, kolikor se koli da, razravnati, kajti na njih se suši trava, v nižavah okoli njih pa se dela močvirje in to je vedno na škodo travi ali senu ter se rado razširjuje. Da prospeva po drugih deželah pašnik bolje in se jim krma bolje obnaša, to prihaja večinoma od tega, da imajo žlebe, ki so jih razpotegnili na vse kraje, po njih pa se iztaka nepotrebna tekočina in kedar nastane potlej potreba, lahko se po njih sopet napelje vode na travnik ali pašnik.

Noben pašnik se ne zdrži dobro, ako se živinski odpadki ne raztresó od časa do časa; bolje pa je še tedaj, ako jih vsekaš v zemljo, sicer se napravijo prazni, izžgani prostori. Travniku pa tudi pašniku mora se s časom dati gnoja, na obeh pa je tudi treba, da se ob enem nekaj novih travnih semen upše z brano v zemljo, sicer primanjka novih zarastkov.

S tem, kar smo rekli, se ve, da še nismo vsega povedali, kar bi bilo treba storiti, da se napravi ali zdrži senožet ali pašnik v dobrem stanu. Navedemo tu le, kar je najpotrebniše, pa se tudi da najlezje izvršiti. Več sedaj ne mislimo reči.

Ker pa pri nas ne moremo celih šest mesecev rabiti pašnikov, moramo skrbeti za deteljo, esparseto, mohar in dr., redek je namreč, ki bi imel za ostali čas dovolje dobrega sena.

V deželi imamo še zadosti pašnikov, ki bi popolnem izdali za vzrejo žrebet, naj bi z njimi, kakor kaže, ravnali. V tem stanu, v katerem se še večji del teh pašnikov nahaja, pač ne izdajo in ne dajo zadosti živeža. Mi imamo upanje, da bodo konjerejci pašnike sčasom dobro obcenili in torej tudi skrbeli, da se jim bodo čedalje bolj obrnili na pravo stran.

Zmerom pa in vselej moramo še povdarjati, da je žrebetu, dokler ni poldrugo leto staró, oves najbolji živež, kajti samo z njim se raz-

vije organizem v redu in položi se dno, na katerem se mu ima vzdigniti krepek život. Ako se to zanemari, v poznejih letih ne more se več z ničem popraviti.

Upamo, da najdejo te male besede, ki smo jih konjerejcem v le-teh vrstah podali, ugodna tla. Po tem bodo pa se tudi po njih jeli bolj in bolj ravnati, kajti če se žrebetom ne vzboljša živež v večji meri, kakor je to dosegmal, ne moremo računati na vzboljšanje in požlahtnje-nje kmečkih konj.

Nekaj dobre volje pa še nekaj marljivosti in ne bojimo se, da bi ne šlo po sreči.

Sejmovi. Dne 7. junija pri sv. Juriju, v Ločah, pri sv. Emi, v Račah, v Lučanah, v Marenbergu, v Mozirju, v Radgoni, v Brežicah, v Laškem trgu pa v Vidmu. Dne 8. junija pri sv. Heleni in sv. Marjeti na Dravskem polju, pri sv. Martinu poleg Slov. Gradca, pri sv. Miklavžu ob Sotli in v Strassu. Dne 9. jun. v Pilštanju, pri sv. Primožu in v Trbovljah.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Slovanski dijaki.) V nedeljo dne 23. m. m. bilo je pri nas veselo, mladeniško veselo. Društvo graških slov. dijakov, „Triglav“, nam je to veselje naredilo; prišlo je k nam, pri nas se razveselit, a razveselilo je nas. Do pol sto vseučiliščnikov se je pripeljalo in zastopali so 7 slovanskih plemen, vsi mladi, čvrsti, uneti za blagor slov. ljudstev. To se jim je bralo na licih, to se slišalo iz njih govorov, to je odmevalo iz njih pesmi. Naši Slovenci pa so tudi ljubim gostom postregli, kolikor se je v kratkih urah le dalo. Na kolidvoru vzprejela jih je v jutro čitalnica ter jih spremila v „Nar. dom“, z grada grofinje Herbersteinske so jim pokazali popoldne lepe slov. kraje na dalnje okolje, zvečer pa jih je salon „Nar. doma“ zbral h koncertu. Mnogo število rodoljubov in rodoljubkinj s Ptuja in iz obližja je prihitelo, mladih gostov počastit in se na njih izglednem rodoljubju okrepit. V ponedeljek pa je mladim gostom g. dr. Gregorič odprl svoj vrt in oč. oo. minoriti svoje prostorije, naj so lahko videli, da je Slovan tudi na slov. tleh prav kakor doma ter še živi staro gostoljubje. Naši mladi gosti lahko so se tedaj pri nas še ukrepili v vzajemni slovanski ljubezni, a tudi mi smo ta dneva podčrtali v koledarju našega življenja, kakor najlepša dneva — dneva domoljubnega veselja.

Od sv. Lov. v Puščavi. (Srečna volitev.) [Konec.] Pa res čuden je naš „šribar“. On se prišteva ves, kolikor ga je pod klobukom, k liberalni stranki, k tisti stranki tedaj, ki baje za „napredek, prosveto, omiko“ ljudstva kar vsa gori in žari, pa kljubu tej „žareči gorečnosti“

za „napredek, prosveto in omiko“ je vendar hotel v odbor spraviti nekatere take možje, ki malo ali pa nič ne vedó, ki nič ne čitajo, druge pa, katere vsi poznajo, da so vseskozi pošteni možje, razumni posestniki, dobri gospodarji, od vseh in celo od nasprotnikov, spoštovani in čislani občani, je hotel izpodriniti. Pojdite, pojdite se solit, vi liberalni preroki! Vse vaše govorjenje je prazno, vam je malo za to, da bi kmet kaj vedel ali znal, vam je le za samooblastno in neomejeno gospodstvo, in ker dobro veste, da se kmet, ki kaj vé in zna, ne da več slepo za nos voditi, zato ste se potegovali za tiste, ki vam dajo vse veljati. Tu sem pes taco moli! —

Res prijetno mora biti pisariti tam, kjer ima „šribar“ vso oblast v rokah, kjer, kakor je bilo pri nas, on v eni roki drži „rihterja“, v drugi pa „gmajno“ ter kar pritiska, zdaj „rihterja“, zdaj pa „gmajno“. Toliko oblasti zgubiti je res hudo, to radi verjamemo. Zato je pa tudi „šribar“, kakor človek, kateremu že voda v usta teče, do poslednjega trenutka še mahal okrog sebe. Pri volitvi župana dne 10. maja se je poslednjokrat tako strašno zagnal v našo stranko, da si je skoraj glavo razbil in ga je vsled tega spomin tako zapustil, da niti do 5 ni znal šteti, kajti je županu naše stranke pripisal 3 glase, nasprotnemu pa 5. Pa vodja volitve ga je to zapazivši tako hudo dregnil med rebra, da je kar strepetal, in tako je tudi ta zadnji naskok ostal brez uspeha. Vse je bilo zdaj zgubljeno.

Nekaj dobrega pa je vendar ta boj imel tudi za nasprotnike. Nekaj izmed njih, ki se drugače po pesjačje spoštujejo, so se na dan volitve spoprijaznili, seveda ne vemo, ali samo za tisti dan, ali le za vselej, to bi pa mi, ki nikogar ne sovražimo, iz srca želeli.

Dne 13. maja je novi odbor prevzel občinski urad — nekaj starih, zaprašenih, neuredjenih pisem in pa ne samo prazno, temveč celo s precejšnjim dolgom obloženo blagajnico. Novi g. župan bo toraj imel dosti dela, preden vse zopet vredi, pa naj se tega nikar ne ustraši, temveč naj pomisli, da je lepo in častno delovati za korist in prid svojih občanov.

Končno še povemo, da je novi odbor takoj v svojej prvi seji sklenil, da bode odsihdob v slovenskem jeziku uradoval.

To poročilo sklenemo s prav odkritosrečno željo, da bi novi župan veliko let srečno župani, sebi v čast, občanom v korist, svojemu rodu pa v slavo!

Iz Negove. (Pogreb poštarice.) Dne 8. m. nam je nesprosljiva in vsem gotova smrt pobrala gospodičino poštarico Ivano Spirk. Rajna je bila začasna učiteljica za vse predmete ljudske šole od leta 1877 do 1881, potem pa učiteljica za dekliška ročna dela do sedaj;

tudi poštarica je bila okoli 13 let. Vsakatelega mora srce boleti, kateri jo je poznal, ker je bila blaga, mila in ljubeznjiva gospodičina v najboljših letih. Ali Bog jo je po večletnem bolehanju, večkrat prevideno s sv. zakramenti umirajočih, dne 8. t. m. popoldne ob 5. uri k sebi poklical. Bila še je komaj v 33. letu. Pogreb je bil veličasten dne 10. ob štirih popoldne. Vdeležilo se ga je obilo ljudstva in vsa šolska mladina z učitelji vred. Nosilo jo je osem belo oblečenih deklic, štiri pa so ji svetile pri njenem zadnjem potu, edna je nesla veličasten venec, ki so ji ga na grob položile. Tudi šolske deklice so ji poklonile venec na grob. Za vso skrb, trpljenje milo, — Bog ji večno daj plačilo!

Od D. M. v puščavi. (Nesreča. Nov župan.) Kakor ste bili o svojem času objavili, je letos prvokrat pri volitvah v tukajšnji občini Činžat zmagala s sedmimi odborniki narodna stranka, katera si je potem v župana izbrala g. G. Stiblerja, posestnika v Rutu. Žalibože, da je ta mož komaj tri mesece opravljal svojo častno službo, kajti so mu 30. aprila deroče Drave hladni valovi le prerano ukončali življenje. Po njem ne žaluje le njegova poštena rodovina, temveč vsak, kdorkoli ga je poznal, pač najlepši dokaz, kako ga je vse ljubilo in čislalo! — 16 dni po tej nesreči je občinski odbor volil novega župana. Radostno povemo, da smo tudi s to volitvijo čisto zadovoljni. Izvoljen je bil namreč enakospoštovani naš korenjak, g. Jože Brzoneli, dosedanji I. svetovalec, za tega pa namesto njega tudi poštenjak Fr. Blažej. V nasprotnem taboru je seveda zavoljo te zmage velika poparjenost. Mi pa se veselimo in trdno pričakujemo, da bode novi gosp. župan v popolno zadovoljnost vseh občanov gospodaril. Priporočamo še mu le, da posnema izgled sosedne občine Kumen, ter tudi slovensko uradovati začne. Torej g. Brzoneli, le brzo naprej!

Iz Vurberga. Pri letošnjih občinskih volitvah so Vurberžani pokazali, da se ne dajo ustrašiti, naj še kdo tako kriči, misleč, da je on vse, a drugi „niše“. Pri volitvi občinskega odbora je propala stranka g. Kolariča, kljubu mnogim pooblastilom. Večina odbornikov je bila proti njemu; tega je sam prepričan bil, zato se je pa včasih izrazil, da noče več župan biti. Basen pripoveduje o lisjaku, kateri je rekel, da mu je grozdje prekislo, ko ni do njega mogel. Dalo bi se še marsikaj pisati, pa naj bode! Mi želimo, da bi bolj mirno živel sedaj, kakor poprej kot župan. Dne 29. maja bil je izvoljen za župana g. Jože Domitar, dober kmet in pošten Slovenec, kakor so tudi občinski svetovalci.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Odkar pripeka solnce huje na zemljo, polenile so se tudi razprave v drž. zboru. Celih 8 dni in še več vleče se načrt postave gledè delalcev po poslaniških klo-péh in prišli so še le do podrobne razprave. Novih predlogov se ve, da ne manjka pri nobenem paragrafu, a gg. poslanci nimajo z njimi sreče. Grof Taaffe se malo kuja, ker hoče drž. zbor skleniti postavo, vsled katere bi se c. kr. uradniki, razun sodnijskih, smeli le vsled kake preiskave predstaviti. Minister pravi, da taka postava ne spada v področje drž. zbora. — Minister za trgovino postane marquis Bacquehem, ces. kr. namestnik v Tropovi, toda posel še le vzprejme, kedar bode drž. zbor prenehal. To pa se ima izgoditi bojda o binkoštih. — Praznovanje nedelj je liberalcem trn v peti. Dr. Menger je na Dunaju izprožil misel, naj bi se po peticiji terjalo, da se ono skrči, na tako peticijo je 18,000 podpisov spravil vkup, toda ob enem so nasprotno peticijo podpisavali in ta je dobila 360,000 podpisov, tedaj 20krat več kakor ona. Sedaj bode menda za čas gledè tega mir. — Da-si se grof Schönborn obotavlja vzprejeti poslanstvo, nasvetujó ga Čehi vendar-le za poslanca Ogersk. Gradišću. — Vojvoda Karol Theodor, brat svitle cesarice, je doktor zdravilstva in zdravi posebno bolnike, ki trpé na očeh. Nekaj časa je bil sedaj v Meranu na Tirolskem in piše se, da so taki bolniki v velikem številu od vseh strani k njemu hiteli. — Volilci barona Pina, v Velikovskem okraju na Koroškem, so mu izrekli svoje zaupanje ter ga prosili, da ne odloži poslanstva. Baron jim je to obljubil, ter se jim lepo slovenski zahvali za zaupanje. — V Ljubljani so zadnji petek ob 7. uri v jutro čutili lehek potres. — Nemški turnarji bi grofu A. Auerspergu radi v Ljubljani postavili spominek, toda manjka jim denarja in ljudje so tam tako čudni, da jim ga nič kaj ne dajo. Vsled tega lotéva se turnarjev huda jeza. — Na Primorskem je huda vročina, pravijo, da še meseca maja take niso imeli. No, godi se jim, kakor nam, tudi pri nas je zadnje dni vročina pa tudi suša vsled nje velika. — Škof Tridentinski, dr. Evg. Valussi, je že svitlemu cesarju prisegel in bode dne 20. junija prejel škotovo posvečenje v Gorici, dne 27. pa ga bodo v Tridentu slovesno vpe-ljali. — Baron de Pretis, ces. namestnik v Trstu še ne dobo slova, kakor so pričakovali. Škoda! — Pogozdovanje Krasa napreduje, lani so 600.000 drevesec zasadili, da bi le tudi rasla! — V Budi so bili grdi izgredi dijakov in drugih mladih postopačev. Ni jim bilo prav, da je c. kr. oberst pl. Janski ovenčal spominek onih vojakov, ki so leta 1848 padli v ustaji Madjarov. Tisza se v tem ni obnašal, kakor

bi se mu bilo spodobilo. Svitla cesarica pa je vsled tega zapustila Budo na naglem ter se vrnila na Dunaj. Hvale pač to Madjarom ne bode prineslo.

Vnanje države. Na jugu je rožljanje z orožjem ponehalo. Obe stranki, Turki in Grki, ste se udali želji velevlasti. Denarja ste obe veliko potrosili in Grki so se prav tako, kakor v turško ruski vojski samo usmešili. — V Bolgariji so se volitve izvršile, vlada ima zdatno večino poslancev za-se, mirno pa še ni po deželi. — Ruski car se je vrnil od obalov Črnega morja, povsod so ga veličastno vzprejeli na potu, izlasti pa še v Moskovi. Carju je to vidno dobro délo. — Na Nemškem bi vlada rada žganjarije vzela v svoje roke, toda ustavlja se ji v tem drž. zbor, ker bi to stalo državo do 200 milijonov mark. Cesar Viljem je izrekel željo, da bi Španska kraljica pomilostila one, ki so bili svoje dni nemško bandero raztrgali. Brž ko ne bo ona to storila. — Kakor vedó listi, je gotovo, da zmaga v spodnji zbornici angleški minister Gladstone s svojim predlogom gledé Ireev. Vije se ta stvar že dolgo in bilo bi želeti, da se reši ugodno za tlačáne Iree. — V francoski zbornici sklenó v spodnji zbornici skorej gotovo, da sme ministerstvo izgnati vse prince prejšnjih vladnih rodovin. Že imajo tudi predlog k redu, da ugrabi vlada njih premoženje, toda to ostane še pač menda samó pri predlogu. — V Italiji še vedno razsaja kolera. Najhujše se godi Benetkam, tam jih zboli po 20 na den in redoma jih umrje po 10 do 12. Tudi v Videmskem mestu, blizu naših mej, sta dva človeka za njo umrla. Bog nas je varuj! — V Masavi se godi Italijanski vojski hudo. V Harari so ujeli vse evropejske prebivalce ter jih odpeljali v notranjo deželo. Nekaj so jih pa na mestu poklali, pri tem so tudi nekega francoskega misijonarja umorili. — V Novem Jorku so v težko ječo obsodili delalskega rovarja Mosta. Mož je bil svoje dni veliko strahú po Nemčiji napravil, sedaj pa bo že imel časa za premišljevanje. Ker ni dal mirú drugim, dali pa so ga njemu drugi — roka pravice.

Za poduk in kratek čas.

Dva brata.

Pripovedka od sv. Ane v Slov. goricah.

Imeli smo mrliča. Ljudje so prišli k nam na sedmino, posebno večer se jih je bilo več zbralo. Molili so in peli, vmes pa so si tudi kaj pripovedovali. Samo pošteno seveda. Jaz sem bil mlad, rad sem poslušal, a nisem si vsega zapomnil. Škoda! Eno ali drugo pripovedko pa sem vendar-le še obdržal v spominu, tako tudi to-le, pripovedovali so jo naš rajni dedek. Rekli so potem, ko so bili malo pokašljali:

Bila sta dva brata, eden je bil pobožen, a drugi ničvrednež. Pobožni je šel študirat in postal duhovnik, oni lenuh pa je seveda ostal pri vsem trepec in silno zateleban, več manj hudoben človek. Prigodi se pa, da nevarno zbolí. Vsi domači mu prigovarjajo, da bi mu poslali po duhovnika, kogar želi, tudi lastnega brata. Ta je bil oni čas župnik blizu v tistem kraju, a oni noče ničesar o tem slišati, še preklinjal je v postelji, rotíl se in priduševal, da se ne bo nikdar poboljšal.

Prvo večer potem pride k postelji onega trdovratneža star gospod v črni suknji, in začne ga tudi nagovarjati, naj se poboljša, a brez uspeha. Ves jezen in razžaljen odide na zadnje. Drugo večer pa pride zopet, in kakov je bil obraz njegov! Ves čemeren in silno razkačen, ter mož tirja naravnost, da se bolenik poboljša. Ker pa še tudi sedaj ni ničesar opravil, seže pod srajco na prsi in vrže polno pest krvi v obraz nepoboljšanega grešnika, rekoč: „V nebesa ne boš nikdar prišel, ker si tako hudoben in trdovraten!“ V tem odide.

Drugi dan po tem dogodku pa pošlje bolenik vendar po brata svojega. Ta takoj pride in tem rajši, ker je slišal, da je z bratom njegovim skoraj na koncu. Celo spremenjenega je sedaj našel in je čul iz njegovih ust, kaj da se je dogodilo v minuli noči. „O to je bila druga Božja oseba“, pravi brat duhovnik boleniku; „druga Božja oseba je vrgla pest krvi svoje v obraz tvoj, to pa z jeze, ker se nisi hotel spreobrniti. Vendar ne obupaj, ampak trdno zaupaj, ostane še ti tretja Božja oseba — sv. Duh, in ta te gotovo ne bo zapustila, ako se poboljšaš in skesan umrješ.“

Brat se je res udal temu nasvetu in zvečer pride zopet oni mož, in bil je veselega lica, ter ga je poljubil in objel ter rekel: „O sedaj si mož, srečen boš na veke!“ A. V—j.

Smešnica 22. „Kaj“, vpraša vaški brivec tujca v tem, ko se pripravlja, da ga obrije, „kaj ste rajši, ali vas naj brijem čez palec ali žlico?“ „Ne vem“, odvrne tujec, „kako to mislite“. „Ej“, razlaga brivec, „to je lahko: jaz mislim, ali vam naj vtaknem palec v usta, da vam napnem lice, ali pa žlico?“ „Ah tako!“ čudi se tujec, „če je tako, pa sem še že rajši, da me obrijete čez žlico.“

Razne stvari.

(Za zvonove.) Svitli cesar so župniji v Podčetrtku za nove zvonove izročili 200 gld. iz zasebne kase.

(Odlikovanje.) Trg Sevnica je imenovala častnim občanom velezaslužnega ces. svetovalca, g. Jos. Jermana, dež. poslanca za Brežko skupino. Čestitamo!

(Umor slov. misijonarja.) Uni teden so tolovaji č. g. Bal. Laha v Bosni oropali in umorili. Pravi se, da so to storili člani Elija Vikalove roparske čete, a ujeli še jih niso.

(Skušinja zrelosti.) Na c. k. gimnaziji v Mariboru vršé se v tem tednu pismene skušnje zrelosti, ustmene bodo pa v dnevih 22. in 23. julija. Dela jih 9 osmošolcev pa eden eksternist. Slovencev je 7, Nemca sta samo 2.

(Delo v kaznilnicah.) Minister prava, baron Pražak, je odločil, da se bode posehmal po kaznilnicah le tako delo opravljalo, ki služi državnim potrebščinam. Močnejše jetnike pa bodo pošiljali cest popravljat ali bregov rekam uravnavat. Iz Ljubljane so jih 60 poslali na Koroško v Ziljsko dolino, da uravnajo bregove Drave. To je modra uredba.

(Od pošte.) Od 1. dne junija dobé se na c. kr. poštah nova poštna pisma, ki se dajo zapечатiti, a ne stanejo več, kakor marka, ki je na takem pismu. Besede so na njih tudi slovenske.

(Od porotne sodbe.) Trg Sevnica ima dvomljivo srečo, da ji je šulverein naklonil svojo šolo in poslal je tje kar troje mladih učiteljev. Le-ti so tako živi, da jim še v noči ni treba spati in menijo, da je tudi pri drugih prebivalcih tako, ter včasih porazgrajajo po trgu, da jih mora županstvo podučiti, čemu da je noč. Nasledek tega pa je bil, da je prišel g. J. Wermut, nadučitelj poprej v Sevnici, sedaj pa v Pakerjah na šulv. šoli, pred porotno sodbo v Celju.

(Zahvala.) Slavni odbor „Matiče Slovenske“ je daroval šolski knjižnici pri sv. Marku za Ptujem 36 lepih knjig, med katerimi je tudi lepi „Spominek o šeststoletnici habsburške vlade“. Za ta blagodušni dar izreka slavnemu odboru v imenu čitajočih otrok presrečno zahvalo Šolsko vodstvo.

(Smrt na tujem.) Marelar Mat. Hopacher, doma iz Novega grada pri Šopronju, je na naglem umrl uni dan v logu na Kamenščaku pri Ljutomeru. Našli so ga, ko je bilo truplo že mrzlo.

(Iz kopališč.) Na Slatino je do konca maja prišlo 110, v Rimske toplice pa 68 gostov. To ni veliko, ako človek pomisli, da je vreme sedaj kakor navlašč za kopališča.

(Iz Drave.) Truplo Činžaškega župana, g. G. Stiblerja, ki je bil v Dravi ponesrečil, potegnili so še le pri sv. Marku blizu Ptuja iz Drave. Ranjki je bil blag mož in čvrst Slovenec.

(Slavnosten večer.) Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju proslavi v soboto dne 5. junija dvajsetletnico književnega delovanja svojega častnega člana prof. Josipa Stritarja (Boris-Mirana). Vzpored veselici je bogat in mikaven.

(Iz bauernvereina.) Prihodnjo nedeljo ima bauernverein za Mariborsko okolico nekaj shod v Mariboru. Dr. Ausserer se jim je ponudil za govornika in bojda borekel katero „o naših političnih razmerah“. Oj to bode pa fletno, kedar bode ta veliki politik svoja usta raztegnil na šir!

(Duhovske spremembe.) Č. g. Jos. Žehelj je prejel župnijo v Mozirju in postane vsled tega provizor pri sv. Petru v Savinjski dolini č. g. Andrej Zdolšek, dozdam zaradi boleznih v zač. pokoju.

Listnica uredništva: Gg. dopisnikom iz Ptuja, Konjic, Dobrne in dr.: Tokrat ni mogoče, „Slov. G.“ se je zavoljo praznika prej stavil, kakor sicer.

Loterijne številke:

V Gradcu 29. maja 1886: 61, 66, 9, 78, 81
Na Dunaju „ „ 42, 70, 7, 78, 9
Prihodnje srečkanje 5. junija 1886

Očitna zahvala!

Podpisani izrečejo najtoplejšo zahvalo avfranc. zavarovalnici proti toči in drugim nezgodam „Azienda“ v Gradcu za hitro in točno cenjenje in plačanje odškodnine o priliki požara naših poslopij v Črešnjevcih in Klopcah in ta zavod vsakemu priporočajo.

Štefan in Antonija Sprager,
v Črešnjevcih.
Marija Pliberšek,
v Klopcah.

3—3

Oznanilo.

Podpisano občinsko predstojništvo naznani, da se bodo pri Materi Božji v Brezju $\frac{3}{4}$ ure od Maribora od sedaj znanprej živinski sejmi vršili sledeče dni:

1. V torek v križevem tednu vsakega leta.
2. Dne 17. avgusta „ „
3. Dne 13. oktobra „ „

Če je 17. avgusta ali 13. oktobra praznik ali nedelja, vrši se sejem prihodnji delavnik. Konečno se p. n. obiskovalci živinskih sejmov opozorijo, da je v tukajšnji okolici posebno lepa živina.

Srenjski urad v Zrkovcih,
dne 5. majnika 1886.

Srenjski predstojnik:
Matija Žoher.

Kramarski in živinski sejem

se bode letos pri sv. Andražu v Slov. gor. namesti 13. junija, kakor je to sicer navadno bilo, obhajal 15. junija t. l. binkoštni torek. K udeležbi vabi cerkv. predstojništvo.

Razglas.

V času od 7. do 12. junija t. l. vršil se bode v deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru za obiskovalce poduk o trsu s posebnim ozirom na zelenje.

Tega poduka se sme vsaki udeležiti.

Več pové „Ravnateljstvo sadje- in vinorejske šole.“

Nova hiša

z malim posestvom pri cesti, v najlepšem kraju dolenske strani je po nizki ceni na prodaj; pripravna je posebno za oštarijo, malo mesarijo, pekarijo in kupčijo z deželskimi pridelki, posebno z vinom.

Več se izvé pismeno pri Miha Knafliču, na Zidanem mostu.

Križev pot

star, še dobro ohranjen, primeren za kakšno podružnico se prav po ceni kupi pri cerkvenem predstojništvu sv. Magdalene pri Kapeli blizu Radgone. 1—3

Posestvo, sposobno za krčmo tik velike in železniško postajo Poličane, se da v najem ali se proda pod zelo ugodnimi pogoji.

Več pové lastnik Janez Kröll, gostilničar v Puntigamu pri Gradcu.

Išče se za Gorico pošteno, zdravo dekle, katero mora opravljati delo kuhinjske dekle. Mesečno plačilo 6 gld. Več pové upravništvo „Slov. Gospodarja“. 2-3

V Brežicah

se da pod ugodnimi pogoji takoj v najem štacuna z velikimi shrambami, kjer se je z najboljšim uspehom z mešanim blagom in žitom kupčevalo. Več pové gospod A. Levak v Brežicah. 2-2

Nove orglje

s 7 spremembami in sicer je v manualu:

1. Copl 8' 49 piščal.
2. Flauta 4' 49 pišč.
3. Principat 4' 49 pišč.
4. Quint 1 $\frac{1}{2}$ ' 49 pišč.
5. Superoctav 2' 49 piščal. Skupaj 245 piščal.

V pedalu je: 1. Subbass 16' 12 piščal.

2. Bass 8' 12 piščal. Skupaj 24 piščal. Dobijo se za 400 gld. Delo je snažno in glas prijeten. Orglje so 7 $\frac{1}{2}$ čevlja visoke 4 široke in globoke. Več pové uredništvo „Slov. Gospodarja“. 3-3

2-2

V najem

se dajo pri sv. Trojici v Slov. goricah tri sobe, ena klet za vino, prav na lepem mestu. Več pové posestnik sam

Anton Čuček,

pri sv. Trojici v Slov. gor. hšt. 4.

Razglas.

Ker se počne žetev, **c. k. priv. vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradcu** vse svoje p. n. gospode kmetovalce vljudno opozoruje, da zavaruje ona zraven **hiš in vsakterega pohištva, strojev, živine i. t. d. tudi pridelke na njivah in senožetih zoper požar** pod mogočno ugodnimi pogodbami.

Dotična vprašanja se vljudno vselej razjasnijo v zavarovalničnih kanclijah (**Gradec, Sackstrasse št. 20**), kakor tudi pri vsakem okrajnem zastopniku, kjer se tudi zavarovalne ponudbe sprejemljejo.

C. k. vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradcu,

Gradec, meseca velikega travnika 1886.
(*Ponatis se ne plačuje.*)

Samo 3 dni v Mariboru!
Circus Merkel

Wielandplatz.

120 oseb 60 konjev.

V petek 4. junija 1886
ob 8. uri zvečer

Prva velika predstava.

Soboto in nedeljo

2 predstavi.

Vse drugo povejo oglasi.

Posebno priporočanja vredno!

„Venec“

pobožnih molitev in svetih pesmi

za očitno in domačo službo božjo bogoljubnih kristijanov
peti natis 1886.

Prvi del „Venec pobožnih molitev“ obsega 384 strani, drugi del „Venec svetih pesmi“ 336 strani, toraj skupaj 720 strani, in velja v usnji vezano 1 gld. 50 kr.

Ta posebno na Štajerskem priljubljeni molitvenik izšel je 1886 v petem natisu; obsega med drugim šest mašnih molitev in 307 svetih pesmi.

Katoliška bukvarna v Ljubljani
stolni trg št. 6.

Za ude bratovščine večnega počestčevanja svetega Rešnjega Telesa in za tiste, ki prvo sv. obhajilo opravljajo itd., je posebno priporočljiva molitvena knjiga

— Kruh nebeški —

ali

Navod pobožno moliti in častiti presv. Rešnje Telo

s trojno mašo in drugimi navadnimi molitvami.

Spisal

Janez Zupančič,

župnik.

Tretji zopet pomnoženi in zlepšani natis.

Izdavanje knjige „**Kruh nebeški**“ ima dvojen namen, in sicer v prvi vrsti razširjanje dobre, v resnici priporočena vredne knjige, v povzdigo pobožnosti do najsvetejšega Zakramenta; v drugi vrsti je pa čisti dobiček odločen v podporo dobrodejnemu „Vincencijevemu društvu“. Knjiga je **popolen molitvenik za vsakega kristijana** in se odlikuje posebno z bogato zbirko spodbudnih molitev na čast presv. Rešnjega Telesa. — Novi natis obsega tudi „**Šestnedeljsko pobožnost sv. Alojzija**“.

Cena je knjigi vezanej v pol usnji 70 kr., vse v usnji 90 kr., vse v usnji z zlato obrezo 1 gld. 20 kr.

Katoliška bukvarna v Ljubljani
stolni trg št. 6. 1-3